

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo „Angeljček.“

Štev. 9.

V Ljubljani, 1. septembra 1903.

Leto XXXIII.

Naš ded.

Sedi pod lipo dedek
In deci resno govori,
Kako hodili ropat
So Turki k nam nekdanje dni;

Kako srčno borili
So dedi naši se takrat,
Da vselej so odbili
Sovražni, kruti vsak napad.

A deca deda prosi,
Naj hitro, hitro ji pove,
Li še kdaj prihrumel bo
Srditi Turek v kraje te?

Saj tudi ona rada
Enkrat bi skusila se ž njim,
Da pokale bi puške,
Kadil iz topov bi se dim.

A dedek deci pravi,
Da Turka sem ne bode več,
Grozi pa domovini
Ostrejši še kot turški meč.

Zato se pridno uči,
Kar prostih ur ti nudi dan,
Da um se ti razbistri,
Da bo značaj ti nezmaján.

In z umom se borila
Za domovino lahko boš,
Če narod naš slovenski
Imel bo umnih, zvestih mož!

Gradiški.

